

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 listopada 2016 roku, na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust 1 pkt 1 lit a, ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 121, późn. zm.) art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r.- Kodeks cywilny (tj. Dz. U. z 2014r. poz. 121 z późn. zm.) w związku z art. 300 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r.- Kodeks pracy (tj. Dz. U. z 2014r., poz. 1502), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że K. K. nie podlega od 4 lipca 2016 roku ubezpieczeniom społecznym, tj. ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek M. R. (1). W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, iż K. K. została zgłoszona przez płatnika Biuro Usług (...) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 4 lipca 2016 roku jako pracownik. Po krótkim okresie zatrudnienia tj. już od dnia 1 września 2016 roku stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. Absencja chorobowa trwa nadal. Bezpośrednio przed zgłoszeniem do ubezpieczeń K. K. nie posiadała żadnego tytułu do ubezpieczeń społecznych. Zakład zwrócił uwagę, że umowę o pracę podpisano w dniu 4 lipca 2016 roku na czas nieokreślony od dnia 4 lipca 2016 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisko "pracownik administracyjno-biurowy" z wynagrodzeniem w kwocie 1.850,00 zł. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano siedzibę płatnika składek tj. (...) ul. (...). Stanowisko, na które została zatrudniona K. K. istniało wcześniej, ale płatnik zrezygnował z utrzymywania tego stanowiska z uwagi na gorszą sytuację gospodarczą i podzielił czynności wykonywane na tym stanowisku między siebie i małżonkę. Ponadto w miesiącu maju 2016 roku zmarł pracownik, który częściowo również wykonywał te czynności. Wnioskodawczyni nie była upoważniona do podpisywania dokumentów zewnętrznych, podpisywała tylko sporządzane przez siebie dokumenty wewnętrzne. Organ rentowy podniósł, że płatnik składek zatrudnia osoby głównie na umowy zlecenie, K. K. jest jedyną osobą zatrudnioną na podstawie umowy o pracę. Również osoba zmarła, która wykonywała poprzednio czynności przewidziane dla ubezpieczonej zgłoszona była jako zleceniobiorca ze znacznie niższym wynagrodzeniem. Po przejściu K. K. na długotrwałe zwolnienie lekarskie płatnik nie zatrudnił na to miejsce innej osoby, ale cały czas jest na etapie poszukiwania nowego pracownika, co świadczy o tym, iż tak naprawdę nie istniała potrzeba gospodarcza utworzenia takiego stanowiska pracy. Mając na względzie całość sprawy uzasadnione jest stanowisko, iż podpisanie umowy o pracę oraz zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych od 4 lipca 2016 roku były czynnościami pozornymi, dokonanymi z zamiarem uzyskania tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą i macierzyństwem. Dlatego zgodnie z art. 83 § 1 kodeksu cywilnego umowa o pracę z dnia 4 lipca 2016 roku jest nieważna.

/ decyzja k. 73 - 74 akt ZUS/.

W dniu 19 grudnia 2016 roku wnioskodawczyni, przez swojego pełnomocnika, wniosła odwołanie od powyższej decyzji, żądając jej zmiany poprzez ustalenie, że od dnia 4 lipca 2016 roku podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu umowy o pracę świadczonej na rzecz M. R. (1).

Skarżący zarzucił:

1. rażące naruszenie prawa materialnego, a to:

a) art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r., o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez ich pominięcie i niezastosowanie, w sytuacji gdy odwołującej się, w okresie od 4 lipca 2016 roku do chwili obecnej wypełnia wszelkie przesłanki zastosowania powołanych regulacji, w szczególności wobec faktu, iż w okresie objętym zaskarżoną decyzją odwołująca się świadczyła pracę na rzecz płatnika M. R. (1) w oparciu o umowę o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony;

b) art. 65 k.c., w zw. z treścią art. 22§1, §1¹, §1² k.p., poprzez niewłaściwe zastosowanie i nieuzasadnione przyjęcie, że strony zawierając umowę o pracę nie miały zamiaru jej realizacji - w sytuacji gdy zgodnym zamiarem stron było zawarcie umowy o pracę i jej wykonywanie;

c) art. 353¹ k.c. w zw. z treścią art. 22§1, §1¹ §1² k.p., poprzez bezpodstawną i nieuprawnioną ingerencję w treść stosunku pracy zawartego, istniejącego i w pełni realizowanego pomiędzy podmiotami posiadającymi pełną zdolność do czynności prawnych w zakresie wyrażonej przez nich woli ułożenia określonego stosunku prawnego zgodnie z przysługującym im prawem i jego wykonania;

d) art. 83 k.c., przez jego bezpodstawne zastosowanie w sytuacji braku przesłanek do przyjęcia, iż umowa o pracę zawarta przez jej strony była pozorna, albowiem tak w dacie zawierania stosunku prawnego jak i w trakcie jego trwania obie strony miały zamiar realizacji jej postanowień i umowa była niewątpliwie przez cały okres wykonywana i realizowana przez obie strony, co przeczy zarzucanej pozorności;

e) art. 71 ust. 2 ustawy zasadniczej, a także art. 65 ust. 1 i 5 Konstytucji w zw. z art. 31 oraz 33 Konstytucji poprzez pozbawienie stron zawartej umowy swobody wyboru uregulowania stosunku prawnego zgodnie z własną wolą, pozbawienie stron prawa wyboru podstawy świadczenia, uniemożliwianie swobodnego korzystania z instytucji prawem przewidzianych, w tym w zakresie prawa do zatrudnienia i świadczenia pracy, oraz ewidentne dyskryminowanie kobiety w zakresie woli i możliwości zawarcia umowy o pracę, z uwagi na fakt zajścia w ciążę i pozbawienie jej należytej jej ochrony w tym okresie - poprzez nieuprawnione, wsteczne, nieuzasadnione zarzucanie stronom zawartej i wykonywanej umowy o pracę, pozorności tejże umowy, tylko z uwagi na fakt zajścia pracownicy w ciążę w krótkim okresie czasu od zatrudnienia, co rodzi po stronie Organu obowiązek wypłaty stosownych, przewidzianych prawem świadczeń, w sytuacji gdy zamiar zawarcia umowy o pracę został wprost wyrażony przez strony umowy w chwili jej zawierania, praca była wykonywana zgodnie z ustalonymi warunkami i stosunek zawarty przez strony wypełniał wszelkie cechy stosunku pracy, a zatem zarzucanie pozorności tejże umowie i kwestionowanie istnienia oraz istoty danego stosunku pracy celem uchylecia się przez organ od wypłaty należnych świadczeń kobiecie w ciąży stanowi o działaniu organu celem obejścia przepisów prawa, z pokrzywdzeniem kobiety w ciąży dla pozbawienia jej podstawowych świadczeń - co pomijając już sprzeczność działań organu z prawem i zasadami współżycia społecznego oraz istotą i celem systemu ubezpieczeń społecznych, to nadto stanowi zaprzeczenie istoty polityki prorodzinnej, sankcjonując fakt zajścia w ciążę wywodzeniem w tego tytułu negatywnych skutków w postaci przyjęcia pozorności umowy o pracę oraz pozbawiając młodą kobietę, która znalazła zatrudnienie, przysługujących jej praw tylko dlatego że zaszła w ciążę, co stanowi istotne kuriozum działań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;

2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, iż po stronie pracodawcy brak było potrzeby zatrudnienia Odwołującej się tak w ramach umowy o pracę, jak też w ogóle dla wykonania określonych obowiązków, oraz wy wiedzenia nieuprawnionego, i sprzecznego z zasadami logiki wniosku, iż Odwołująca się jako osoba nie posiadająca dotychczas tytułu do ubezpieczeń społecznych uzyskała zatrudnienie na umowę o pracę jedynie w celu pozyskania po krótkim okresie pracy świadczeń chorobowych i macierzyńskich oraz bezpłatnej opieki zdrowotnej jako pracownik - gdzie osoba w wieku Odwołującej się, nie miała wcześniej możliwości uzyskania zatrudnienia i była to niewątpliwie jej pierwsza praca, co nie może dyskryminować Odwołującej się z możliwości zatrudnienia na umowę o pracę, a fakt zajścia w ciążę nie może skutkować przyjęciem pozorności umowy, zwłaszcza wobec sytuacji gdy Odwołująca się tą prace faktycznie wykonywała i obie strony umowy o prace wywiązywały się z jej obowiązków, zatem subiektywne i niczym nieuzasadnione przeświadczenie Inspektora Organu, iż pracodawca nie potrzebował zatrudniać Odwołującej się, a umowa o pracę była zawarta dla umożliwienia odwołującej się zajścia w ciążę, celem zabezpieczenia jej świadczeń w okresie ciąży i macierzyństwa - nie może eliminować z obrotu prawnego skutecznych i realizowanych stosunków prawnych, celem uchylecia się przez Organ od zapłaty świadczeń.

/odwołanie k. 2-7/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

/odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 10 - 11/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. urodziła się w dniu (...). Posiada wykształcenie wyższe. Ukończyła Wydział E. - Socjologiczny na Uniwersytecie (...) w 2016 roku i uzyskała tytuł magistra w zakresie finanse i rachunkowość.

/dyplom ukończenia studiów magisterskich – k. 31/

W dniu 30 grudnia 2015 roku między wnioskodawczynią a Towarzystwem (...) w Ł., mieszczącym się przy ul (...), zostało zawarte porozumienie o współpracy. Wnioskodawczyni na podstawie tego porozumienia wykonywała czynności wolontariusza w okresie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku w Domu Pomocy Społecznej w Z. w wymiarze 40 godzin tygodniowo, bezpłatnie.

/porozumienie o współpracy z dnia 30 grudnia 2015 roku k. 32/.

K. K. w czasie studiów, a także od czerwca 2016 roku, gdy obroniła już pracę magisterską odbywała praktyki w biurze rachunkowym przy ul. (...) u pana L.. Praktyki nie były na stałe, wykonywała je dorywczo i bezpłatnie. Do jej obowiązków należało głównie segregowanie dokumentów.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:55 – 00:18:20/.

Płatnik składek M. R. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą BIURO USŁUG (...) M. R. (1) w Ł. przy ul. (...), która to została zarejestrowana w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 15 stycznia 2000 roku. Przedmiotem działalności jest działalność pomocnicza, związana z utrzymaniem porządku w budynkach. Zainteresowany prowadzi firmę transportową jest to przewóz leków na zlecenie firmy (...) oraz obsługę inwestycji zleciendawców.

/wypis z CEiIDzG – k. 27 wszyta koperta do akt ; zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:35:23 /

Zainteresowany poszukiwał osoby na stanowisko pracownika administracyjno - biurowego. Do 2008 roku zainteresowany zatrudniał pracowników biura. Od 2008 roku do maja 2016 roku tę część obowiązków M. R. (1) próbował wraz z małżonką wykonywać. Jednak zainteresowany z uwagi na własne zadania i ciągłe wyjazdy służbowe, jak również jego małżonka, która zawodowo pracowała jako prezes w Towarzystwie Pomocy (...), nie byli w stanie wszystkich prac biurowych wykonywać. Dodatkowo, gdy zmarł w maju 2016 roku pracownik zajmujący się częściowo sprawami administracyjnymi i transportem leków, zainteresowany był zmuszony przejąć te zadania. W związku z tym nie był już w stanie wykonywać czynności biurowych i postanowił zatrudnić pracownika do prac biurowych.

/zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:35:23 oraz 00:35:23 - 00:40:35; zeznania świadka W. R. z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:04:42 -01:10:07/

M. R. (1) rozmawiał z właścicielem biura rachunkowego, obsługującego jego firmę, panem L., że poszukuje pracownika do pracy w biurze, ponieważ on sam często wyjeżdża. Ponadto trudno jest mu znaleźć kogoś na to stanowisko za tak niewielkie wynagrodzenie.

/zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:35:23 /

K. K. chciała znaleźć pracę za wynagrodzeniem. Od pracowników zatrudnionych w biurze rachunkowym pana L. odwołująca dowiedziała się, że M. R. (1) poszukuje pracownika.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:55 – 00:18:20/.

Biuro rachunkowe pana L. prowadziło obsługę księgową działalności M. R. (1), który zdarzało się, że osobiście przynosił dokumenty swojej firmy do rozliczenia. W czasie wizyty M. R. (1), pracownica prowadząca obsługę jego firmy powiedziała, że wnioskodawczyni jest zainteresowana pracą u niego.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:55 – 00:18:20, zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:35:23/

W tym dniu wnioskodawczyni i zainteresowany odbyli rozmowę, co do jej kwalifikacji i doświadczenia zawodowego. Ponadto M. R. (1) poinformował odwołującą się jaki jest to rodzaj pracy, jaki zakres obowiązków by do niej należał oraz, że może zaproponować jedynie płacę minimalną. K. K. przystała na propozycję zainteresowanego. M. R. (1) podał jej adres biura i umówili się, że rozpocznie pracę od lipca 2016 roku.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:55 – 00:18:20; zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:35:23/.

W czerwcu wnioskodawczyni kontaktowała się z zainteresowanym telefonicznie, co do dokładnej daty rozpoczęcia pracy i podpisania umowy.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:55 – 00:18:20/

W dniu 4 lipca 2016 roku K. K. została zatrudniona w Biurze (...) z siedzibą w Ł. przy ul. (...), na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, w wymiarze całego etatu, na stanowisku pracownik administracyjno - biurowy z wynagrodzeniem minimalnym 1850 złotych brutto miesięcznie.

/umowa o pracę k. 27 wszyta koperta do akt; zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:55 – 00:18:20 /

Wnioskodawczyni została zatrudniana na podstawie umowy na czas nieokreślony, ponieważ taki rodzaj umowy zainteresowany proponował osobom poleconym i godnym zaufania. Ponadto wcześniej zatrudnione na tym stanowisku osoby miały również zawartą umowę o pracę. Pozostali pracownicy zainteresowanego pracowali na podstawie umów zlecenia, ponieważ taka jest specyfika firmy. M. R. (2) zatrudnia kierowców do transportu leków, zaś przy inwestycjach robotników. Osoby te są samodzielne i zainteresowany nie musi nadzorować ich pracy.

/zeznania świadka W. R. z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:10:07 -01:13:35; zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:35:23/

Zainteresowany w okresie od marca 2016 roku do marca 2017 roku oprócz wnioskodawczyni zatrudniał 5 osób tj. I. B. na podstawie umowy zlecenia z dnia 31 lipca 2013 roku na okres od 1 sierpnia 2013 roku do 30 czerwca 2017 roku do obsługi samochodu dostawczego; K. M. na podstawie umowy zlecenia z dnia 30 stycznia 2016 roku na okres od 1 lutego 2016 roku do 31 marca 2017 roku do wykonywania prac porządkowych w nieruchomości położonej w R. przy ul. (...); Z. O. na podstawie umowy zlecenia z dnia 1 marca 2009 roku na okres od 1 marca 2009 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku do obsługi samochodu dostawczego, w dniu 23 maja 2016 roku Z. O. zmarł; J. P. na podstawie umowy zlecenia z dnia 1 czerwca 2011 roku na okres od 4 czerwca 2011 roku do 30 czerwca 2017 roku do obsługi samochodu dostawczego oraz J. F. na podstawie umowy zlecenia z dnia 9 grudnia 2016 roku na okres od 12 grudnia 2016 roku do 30 czerwca 2017 roku do obsługi samochodu dostawczego. Wynagrodzenie wskazanych osób wynosiło od 350 złotych do 520 złotych brutto miesięcznie.

/zestawienie przedłożone przez zainteresowanego k. 22 - 26/

Wnioskodawczyni rozpoczęła świadczenie pracy od dnia 4 lipca 2016 roku. Biuro znajdowało się w Ł. przy ul. (...). K. K. pracowała codziennie od godziny 8.00 do 16.00, nie mogła wyjść z pracy wcześniej. Przychodziła do pracy przed godziną 8.00, ponieważ miała klucze i otwierała biuro. Była jedynym pracownikiem pracującym w biurze zainteresowanego.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:52:50 – 01:02:13, zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:35:23; zeznania świadka W. R. z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:10:07 -01:13:35 /

W momencie podjęcia zatrudnienia u zainteresowanego wnioskodawczyni wiedziała, że jest w ciąży, ale nie poinformowała o tym fakcie pracodawcy. Zainteresowany dowiedział się o ciąży wnioskodawczyni pod koniec sierpnia 2016 roku, gdy zaczęła źle się czuć. W rozmowie z zainteresowanym K. K. poinformowała o swoim stanie i zadeklarowała, że postara się jak najdłużej pracować.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:48:57 – 00:52:50; zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:35:23/

Zaświadczenie lekarskie z dnia 30 czerwca 2016 roku stwierdza brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania przez wnioskodawczynię pracy na stanowisku pracownik administracyjno - biurowy.

/orzeczenie lekarskie k. 27 wszyta koperta do akt /

K. K. odbyła szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy w dniu 4 lipca 2016 roku

/karta szkolenia wstępnego k. 27 wszyta koperta do akt/

Do obowiązków wnioskodawczyni należało: sporządzanie kart pracy dla pracowników obsługi (...); rozliczanie kart pracy; sporządzanie codziennych i miesięcznych raportów dla (...); prowadzenie korespondencji Biura, przygotowywanie dokumentów księgowych do przekazania do Biura (...); współpraca z Biurem (...); sporządzanie dokumentów płacowych; pobieranie z U. i Instytucji dokumentów potrzebnych do obsługi zleceniodawców w zakresie usług administracyjnych i obsługi inwestorów oraz dbałość o czystość pomieszczeń Biura

/zakres obowiązków k. 27 wszyta koperta do akt/

Będąc zatrudnioną w firmie BIURO USŁUG (...) M. R. (1) wnioskodawczyni ustalała ilość przejechanych przez kierowców kilometrów, ustalała to telefonicznie z kierowcami, sortowała i archiwizowała dokumenty od 2001 roku, pozostawiała jedynie dokumenty pracownicze pozostałą część jako nieprzydatną niszczyła w niszczarce, odbierała telefony od kontrahentów, umawiała spotkania, sprzątała biuro, robiła kawę, wypisywała faktury, ale się pod nimi nie podpisywała, czasem zawoziła dokumenty do biura rachunkowego na ul. (...). Jak pojawiał się szef to robiła to co jej zlecił. Po wykonaniu zleconych zadań wracała do segregowania dokumentów. Do zniszczenia miała około 30 segregatorów, a każdy z dokumentów należało przejrzeć, dokumentów pracowniczych zostało jeszcze 4, 5 segregatorów. Uporządkowała dokumenty za lata 2001 - 2009.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:02:55 – 00:18:20 oraz 00:52:50 – 01:02:13 ; zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:40:35 oraz 00:40:35 - 00:48:5; zeznania świadka W. R. z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:13:35 01:16:08/

Zainteresowany wypłacał wnioskodawczyni wynagrodzenie w wysokości 1850 zł,- płatne przelewem. K. K. podpisywała listy obecności.

/listy obecności k. 27 wszyta koperta do akt; listy płac od lipca do października 2016 roku k. 27 wszyta koperta do akt; zeznania wnioskodawczynie z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:52:50 – 00:55:33/

Bezpośrednio po zaprzestaniu świadczenia pracy przez K. K. płatnik nikogo nie zatrudnił, ponieważ nikogo nie znalazł chętnego za wysokość proponowanego wynagrodzenia tj. najniższej krajowej. Obecnie zainteresowany wykonuje obowiązki wnioskodawczynie, pomaga mu w tym małżonka. W. R. odbiera telefony, po powrocie ze swojej pracy do domu załatwia wszystkie inne sprawy biurowe, kontakty z biurem rachunkowym, faktury, umowy oraz rozlicza z jazdy kierowców z kilometrów, na podstawie kart drogowych przez kierowców dostarczonych. Zdarza się, że musi wziąć wolny dzień w pracy, żeby pomóc mężowi. Wnioskodawczynie deklaruje, że wróci do urlopie macierzyńskim do pracy.

/zeznania zainteresowanego z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:19:51 – 01:22:45 w zw. z wyjaśnieniami 00:18:20 - 00:40:35, zeznania świadka W. R. z dnia 20 czerwca 2017 roku 01:04:42 - 01:10:07 oraz 01:13:35 01:16:08 /

Od 1 września 2016 roku do 4 grudnia 2016 roku wystawiane były wnioskodawczynie zaświadczenia o niezdolności do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży.

/bezsporne/.

W trakcie ciąży wnioskodawczynie pozostawała pod opieką lekarską dr M. G.. K. K. odbywała wizyty lekarskie w dniach: 4 maja 2016 roku, 25 maja 2016 roku, 15 czerwca 2016 roku. Ponadto wnioskodawczynie pozostawała pod opieką lekarską W. W. , u którego odbyła wizyty w dniach: 1 kwietnia 2016 roku, 12 kwietnia 2016 roku, 10 maja 2016 roku, 7 czerwca 2016 roku, 5 lipca 2016 roku, 29 lipca 2016 roku, 30 sierpnia 2016 roku, 1 września 2016 roku, 22 września 2016 roku, 18 października 2016 roku i 10 listopada 2016 roku. Brak w okresie kwiecień - sierpień 2016 roku przeciwwskazań do pracy, dopiero od 1 września 2016 roku rozpoznano „zagrożający poród przedwczesny”.

/ historia choroby k. 56, dokumentacja medyczna k. 59 - 70, karta ciąży k. 38 - 44/.

W dniu 5 grudnia 2016 roku ubezpieczona urodziła syna N..

/odpis aktu urodzenia k. 45/.

K. K. od dnia 5 grudnia 2016 roku korzysta z urlopu macierzyńskiego.

/bezsporne/

Zainteresowany z prowadzonej działalności osiągał następujące dochody w 2016 roku: w styczniu 16.025,13 zł, w lutym 20.083,64 zł, w marcu 13.201,65 zł, w kwietniu 12.504,82 zł, w maju 34.449,95 zł, w czerwcu 16.538,82 zł, w lipcu 13.567,77 zł, w sierpniu 7.659,12 zł, we wrześniu 10.142,99 zł, w październiku 7.411,38 zł, w listopadzie 10.913,38 zł oraz w grudniu 12.393,35 zł. Z kolei w 2017 roku poniósł w styczniu stratę 10.836,27 zł, zaś w lutym uzyskał dochód 16.952,22 zł.

/roczne zestawienie dochodów firmy za rok 2016 i 2017 k. 27 wszyta koperta do akt/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy i aktach organu rentowego oraz w załączonych aktach osobowych ubezpieczonej, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, a także w oparciu o zeznania wnioskodawczynie, zainteresowanego oraz przesłuchanego w sprawie świadka.

Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę w całości, a dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający do wyjaśnienia spornej okoliczności – a mianowicie czy zawarta przez ubezpieczoną w dniu 4 lipca 2016 roku umowa o pracę, nosi cechy pozorności i czy została zawarta jedynie dla uzyskania pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia w związku z ciążą. Sąd dał wiarę zeznaniom wyżej wskazanego świadka, wnioskodawczynie, zainteresowanego, w których wskazali na realność

zawartej umowy o pracę oraz faktyczne świadczenie pracy przez wnioskodawczynię w ramach powyższej umowy o pracę w przedmiotowym okresie.

W ocenie Sądu zeznania te w niniejszej sprawie są jasne, logiczne, niesprzeczne oraz wzajemnie uzupełniają się. Wersję zdarzeń przedstawioną przez wnioskodawczynię i zainteresowanego potwierdza świadek. Stwierdzić należy, iż wskazane przez świadka okoliczności znajdują również potwierdzenie w treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a więc w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym powołanym w opisanym stanie faktycznym. Sąd uznał zeznania wnioskodawczynie, zainteresowanego oraz świadka za wiarygodne, gdyż są konsekwentne, znajdują oparcie w materiale dowodowym w postaci dokumentów świadczących również o faktycznym wykonywaniu pracy przez wnioskodawczynię oraz wzajemnie korespondują ze sobą.

Na podkreślenie zasługuje okoliczność, iż złożone do akt dokumenty nie były kwestionowane przez ZUS, a zeznania wnioskodawczynie, zainteresowanego oraz świadka nie zostały zasadnie podważone w toku procesu przez organ rentowy, który nie przedstawił w czasie postępowania przed sądem żadnych dowodów na poparcie swoich racji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie zasługuje, na tle zgromadzonego materiału dowodowego, na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust 1 pkt.1 i 13 ust 1 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2015 r. poz. 121), obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. 2014 r. poz. 159), osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Natomiast, jak stanowi art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

O uznaniu stosunku łączącego dwie strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu jest uwarunkowane nie tyle samym faktem zawarcia umowy o pracę i opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art. 22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art. 83 § 1 kc. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 r. sygn. II UK 148/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. sygn. II UK 321/04, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 11-12, poz. 190, str. 503; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 r. sygn. II UKN 244/00, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2002, Nr 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r. sygn. II UK 204/09, LEX nr 590241/.

O tym zatem czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 lutego 2013 r. sygn. III AUa 804/12, LEX nr 1312046/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego znajduje także potwierdzenie stanowisko, że korzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego na skutek podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu samo w sobie nie może być określone jako sprzeczne z prawem lub mające na celu obejście prawa. Skorzystanie z ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym jest bowiem legalnym celem zawierania umów o pracę /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2006 r. sygn. I UK 186/05, LEX nr 272575, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2006 r. sygn. III UK 150/05, LEX nr 272551/.

Także Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2014 r., w sprawie III AUa 1254/13 stwierdził, iż „zawierając umowę o pracę strony kierują się różnymi motywami indywidualnymi, które należy odróżnić od typowego celu tej czynności prawnej. W szczególności trudno uznać, że dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego jest sprzeczne z prawem. Samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego, nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem. Przeciwnie, jest to zachowanie rozsądne i uzasadnione zarówno z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia. Między innymi dlatego kobietom ciężarnym przysługuje ochrona przed odmową zatrudnienia z powodu ciąży, a odmowa nawiązania stosunku pracy, podyktowana taką przyczyną, jest traktowana jako dyskryminacja ze względu na płeć. Tym samym uzyskanie ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę. Może ono być nawet głównym motywem wyboru świadczenia pracy w ramach stosunku pracy, zamiast wykonywania pracy na innych podstawach prawnych.”(LEX nr 1477215).

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

Na podstawie art. 300 k.p. w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu cywilnego, jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę, iż nie skutkuje w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego tylko taka umowa o pracę, która nie wiąże się z wykonywaniem tej umowy, a zgłoszenie do ubezpieczenia następuje tylko pod pozorem istnienia tytułu ubezpieczenia w postaci zatrudnienia. Chodzi tu zatem o "fikcyjne" zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła (wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 1999 r. II UKN 512/98, opubl: OSNAPiUS rok 2000, Nr. 9, poz. 36; wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00, opubl: OSNAPiUS rok 2002, Nr. 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r. II UKN 32/96, opubl: OSNAPiUS rok 1997, Nr. 15, poz. 275; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006,

Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, opubl: OSNAPiUS rok 2005, Nr. 15, poz. 235, str. 712).

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie, następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 kc w związku z art. 300 kp).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane jako obejście prawa. W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (wyrok SN z dnia 2 lipca 2008 roku, sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy w Łodzi podziela również pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 stycznia 2005 roku, II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdza się, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Podkreślić należy, iż stan ciąży sam w sobie nie stanowi przesłanki wyłączającej możliwość zawarcia umowy o pracę, a nawet odmowa zatrudnienia z tej przyczyny mogłaby podlegać ocenie z punktu widzenia przepisów o dyskryminacji. Samo zawarcie umowy o pracę z kobietą w ciąży nie może być kwalifikowane jako społecznie naganne nawet w sytuacji gdy jej zachowanie obliczone było na uzyskanie w niedługim czasie świadczeń z ubezpieczenia społecznego przy faktycznym jednakże wykonywaniu obowiązków pracowniczych /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 18 czerwca 2013 r. sygn III AUa 1302/12, LEX nr 1327481, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2006 r. sygn. I UK 61/06, LEX nr 1001285/.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że w niniejszej sprawie strony zawarły umowę o pracę, która stanowiła stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, iż wnioskodawczyni uzyskała prawo do świadczeń określonych w ustawie zasiłkowej. Jednakże, ważność tej umowy została przez organ rentowy niesłusznie zakwestionowana. Niewątpliwie bowiem umowa o pracę z dnia 4 lipca 2016 roku nie została zawarta dla pozoru, jest ważna i nie ma do niej zastosowania przepis art. 83 k.c.

Po pierwsze podkreślić należy, iż zawarcie przedmiotowej umowy o pracę nie miało na celu obejścia przepisów ustawy, gdyż osiągnięcie wskazanych przez organ rentowy celów jest zgodne z ustawą. Nawiązanie stosunku pracy powoduje konsekwencje prawne nie tylko w sferze prawa pracy, ale i w innych dziedzinach prawa. Jednym z takich skutków jest prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek ziszczenia się określonych w ustawie warunków. Skutek ten po ich spełnieniu powstaje z mocy prawa. Nie można zatem wiązać zawarcia umowy o pracę, choćby zmierzała

wyłącznie do uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych, z zamiarem objęcia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; zdanie odrębne do wyroku Sądu Najwyższego z 14 lipca 2005 r. II UK 278/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 116). Cel w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym i uzyskania z niego świadczeń nie jest bowiem sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej objęcia, a przeciwnie - co zostało już wcześniej powiedziane - jest konsekwencją uzyskania statusu pracownika.

Tytułem do ubezpieczenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą podleganie ubezpieczeniu i prawo do świadczeń, jest zatrudnienie jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Nie jest istotne przy tym, czy strony miały realny zamiar zobowiązania się – przez pracownika do wykonywania pracy, a pracodawcy do przyjmowania tego świadczenia i dawania wynagrodzenia, lecz to, czy zamiar taki został w rzeczywistości zrealizowany.

W świetle poczynionych w rozpoznawanej sprawie ustaleń faktycznych nie można mówić o pozorności oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę z K. K.. Celem działania stron było bowiem świadczenie pracy i uzyskiwanie wynagrodzenia, a także (ale nie jedynie) osiągnięcie innych korzyści, które prawo wiąże z istnieniem stosunku pracy, jak na przykład uzyskanie ochrony ubezpieczeniowej z tytułu macierzyństwa, choroby czy wypadku, ale również stażu emerytalnego.

Głównym celem zawarcia umowy o pracę jest nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia jest uzyskanie wskazanych korzyści. Podkreślić przy tym trzeba, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają kształtować elementy stosunku pracy zgodnie z wolą stron.

W toku postępowania niewątpliwie dowiedziono, że wnioskodawczynie podjęła pracę i faktycznie ją świadczyła na rzecz M. R. (1). Wnioskodawczynie rozpoczęła pracę w dniu 4 lipca 2016 roku w siedzibie firmy BIURO USŁUG (...) M. R. (1) w Ł. przy ul. (...). Przychodziła do pracy codziennie. Pracowała w godzinach od 8.00 do 16.00. Przychodził przed 8.00 ponieważ otwierała firmę. Wnioskodawczynie ustalała ilość przejechanych przez kierowców kilometrów, ustalała to telefonicznie z kierowcami, sortowała i archiwizowała dokumenty od 2001 roku, pozostawiała jedynie dokumenty pracownicze pozostała część jako nieprzydatną niszczyła w niszczarce, odbierała telefony od kontrahentów, umawiała spotkania, sprzątała biuro, robiła kawę, wypisywała faktury, ale się pod nimi nie podpisywała, czasem zawoziła dokumenty do biura rachunkowego na ul. (...). Jak pojawiał się szef to robiła to co jej zlecił. Po wykonaniu zleconych zadań wracała do segregowania dokumentów. Do zniszczenia było około 30 segregatorów, a każdy z dokumentów należało przejrzeć, dokumentów pracowniczych zostało jeszcze 4, 5 segregatorów. Uporządkowała dokumenty za rok 2001 - 2009.

Potrzeba zatrudnienia wnioskodawczynie została wiarygodnie uzasadniona. Z materiału dowodowego wynika bowiem, iż zainteresowany do 2008 roku zatrudniał pracowników biurowo - administracyjno - biurowych na podstawie umowy o pracę. Od 2008 roku do maja 2016 roku tę część obowiązków M. R. (1) próbował wraz z małżonką wykonywać. Jednak zainteresowany z uwagi na własne zadania i ciągłe wyjazdy służbowe, jak również jego małżonka, która zawodowo pracowała jako prezes w Towarzystwie Pomocy (...), nie byli w stanie na dłuższy czas pogodzić swoich obowiązków z pracami biurowymi do wykonywania. Ponadto, gdy zmarł w maju 2016 roku pracownik zajmujący się transportem leków, zainteresowany był zmuszony te zadania przejąć. W związku z tym nie był już w stanie wykonywać żadnych czynności biurowych. Dlatego też postanowił zatrudnić pracownika do tych prac. Jednocześnie praca ta nie wymagała wysokich kwalifikacji, ponieważ głównym zadaniem wnioskodawczynie była segregacja dokumentacji, ponadto wykonywanie poleceń zainteresowanego, rozliczanie kierowców z przejechanych kilometrów, wypisywanie faktur, odbieranie telefonu, czasami posprzątanie. Zatem były to proste czynności, które była w stanie wykonywać wnioskodawczynie. Co istotne segregowaniem dokumentów wnioskodawczynie zajmowała się już wcześniej, gdy odbywała praktyki w biurze rachunkowym u pana L.. Ponadto pan L. polecił wnioskodawczynie, jako dobrego pracownika. Również zaproponowane wynagrodzenie - minimalna krajowa - było adekwatne do wykonywanych czynności. Natomiast zainteresowany mógł sobie pozwolić na zatrudnienie pracownika, ponieważ prowadzona działalność przynosiła dochody. Nadto zauważyć należy, że pracodawca w dniu zatrudnienia wnioskodawczynie nie

wiedział, że jest ona w ciąży. Zdaniem Sądu Okręgowego wskazane wyżej okoliczności w pełni uzasadniają potrzebę zatrudnienia wnioskodawczynie przez zainteresowanego.

Podkreślić należy, iż organ rentowy nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o tym, że umowa nie była faktycznie realizowana przez strony lub z przyczyn zdrowotnych leżących po stronie ubezpieczonej nie mogła być realizowana. Tymczasem w przypadku decyzji wyłączającej z ubezpieczeń społecznych to na organie rentowych ciąży ciężar dowodu w rozumieniu art. 6 k.c. Organ rentowy nie zgłosił nawet wniosku o przesłuchanie w charakterze świadków kierowców, których obsługiwała odwołująca, a których zgłoszenie wydawałoby się niezbędne skoro ZUS kwestionuje wykonywanie przez ubezpieczoną określonej w umowie pracy.

Reasumując, w sprawie ustalono, że K. K. pracę w dniu 4 lipca 2016 roku podjęła i faktycznie powierzone jej obowiązki pracownicze, do czasu powstania niezdolności do pracy na skutek choroby wykonywała, zaś zainteresowany pracodawca świadczenie to przyjmował płacąc umówione wynagrodzenie, w tym także obciążające go wynagrodzenie za okres niezdolności do pracy. W postępowaniu wykazano realną potrzebę zatrudnienia wnioskodawczynie jako pracownika, jak również iż stan zdrowia w dacie podejmowania pracy umożliwiał jej realizację obowiązków pracowniczych. Ustalono także, że pracodawca dopełnił formalności związanych ze zgłoszeniem wnioskodawczynie do ubezpieczeń społecznych. Zgłoszenie dokonane zostało w obowiązującym terminie.

Powyższe okoliczności pozwalają na ustalenie, że strony umowy z dnia 4 lipca 2016 roku łączył rzeczywisty stosunek pracy. W przypadku wnioskodawczynie zostały spełnione wszystkie konstytutywne cechy stosunku pracy wymienione w art. 22 k.p. W tej sytuacji, kiedy umowa o pracę była rzeczywiście realizowana, nie można było przyjąć pozorności jej zawarcia. Wykonywanie praw i obowiązków pracowniczych na podstawie przedmiotowej umowy o pracę rodziło w konsekwencji dla odwołującej się tytuł do ubezpieczeń pracowniczych.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, iż decyzja organu rentowego wydana została w oparciu o błędnie ustalony stan faktyczny i nie znajduje ona oparcia w realiach niniejszej sprawy.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaskarżoną decyzję ZUS zmienił i ustalił, że K. K. jako pracownik u płatnika składek M. R. (1) - właściciela firmy Biuro Usług (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 4 lipca 2016 roku.

Mając na uwadze wynik postępowania oraz datę wniesienia odwołania od zaskarżonej decyzji, Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm.) i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz K. K. kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

E.W.